

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2882/05
29.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužilaca AA i BB koje zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tužene VV, koju zastupa punomoćnik BV, advokat, radi svojine i povraćaja novca, odlučujući o reviziji tužilaca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž. broj 696/05 od 21.4.2005. godine, u sednici održanoj 29.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž. broj 696/05 od 21.4.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Paraćinu P. broj 239/04 od 16.9.2004. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilaca da se prema tuženoj utvrdi da su oni po osnovu kupoprodaje vlasnici i korisnici jednog jednosobnog stana koji se nalazi u GG grad bliže označen u tom delu izreke sa pravom trajnog korišćenja parcele na kojoj se isti nalazi, te da je tužena dužna da im ovo pravo prizna i trpi kod Službe za katastar nepokretnosti da se tužioci uknjiže kao vlasnici. Stavom drugim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilaca da sud obaveže tuženu da tužiocima na ime otkupa jednosobnog stana iz stava prvog izreke presude isplati dinarsku protivvrednost iznosa od 21.000 DEM po najpovoljnijem kursu po kome poslovne banke u mestu plaćanja otkupljuju efektivnu stranu valutu, sa pripadajućom domicilnom kamatom na ovaj iznos u dinarskoj protivvrednosti od 29.07.1999. godine, do konačne isplate, kao neosnovan. Stavom trećim izreke obavezani su tužioci da tuženoj naknade troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 42.600,00 dinara, u roku od 15 dana, po prijemu otpis presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Jagodini Gž. broj 696/05 od 21.4.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca, a potvrđena je presuda Opštinskog suda u Paraćinu P. broj 239/04 od 16.9.2004. godine.

Protiv pravosnažne presude Okružnog suda u Jagodini u zakonskom roku izjavili su reviziju tužioci zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik" RS br. 125/2004), Vrhovni sud je našao da revizija tužilaca nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka zbog kojih se revizija može izjaviti u smislu člana 385. stv 1. tačka 1. i 2. ZPP, a prema stanju stvari u spisima ni bitna povreda iz tačke 14. stava 2. člana 354. ZPP, na koju ukazuju razlozi revizije. Nije učinjena ni bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U postupku pred prvostepenim sudom utvrđeno je, da su parnične stranke tužioci AA i BB, roditelji tužene VV. Oni imaju i stariju ćerku koja sa bračnim drugom živi u __. Tužioci su svojim ćerkama činili poklone nepokretnosti. Tako su se sa bračnim parom DD, koji su kao nosioci stanarskog prava, otkupili sporni jednosoban stan GG dogovorili da im tužioci daju kupoprodajnu cenu istog (20.000 DEM) i plate porez (1.000 DEM) koji iznos je dat u suštini na poklon tuženoj VV, koja je tada bila u braku, iz koga ima dva deteta i u kome su bračni odnosi bili već poremećeni. Da se ne bi plaćali dva puta troškovi kupoprodaje i poklona tužena i bračni par GG zaključuju pred Opštinskim sudom u Paraćinu 28.7.1999. godine pod R. broj 411/92 poravnanje, kojem prisustvuje i otac tužene, tužilac AA, prema kojem predlagači DD1 i DD2 priznaju protivniku predlagača VV pravo svojine i državnine, po osnovu kupoprodaje, na spornom jednosobnom stanu.

Sudovi, stoga, pravilno zaključuju da su tužioci novčana sredstva za kupovinu spornog stana dali tuženoj sa namerom da joj učine poklon, a ne u nameri da ih tužena za uzvrat doživotno izdržava. Oni su imali već dva zaključena ugovora o doživotnom izdržavanju sa starijom ćerkom. Utvrđeno je i to da tužena nije prema tužiocima iskazivala grubu neblagodarnost zbog čega bi se stekli uslovi za opoziv ugovora o poklonu. U suštini uzrok ove tužbe je to što je tužena napustila bračnu zajednicu i zasnovala vanbračnu zajednicu van ovog stana, u kome je sada sin tužene, a unuk tužilaca.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilan je zaključak nižestepenih sudova da u konkretnom

slučaju između stranaka nije zaključen ugovor o doživotnom izdržavanju već su tužioci imali isključivu nameru da tuženoj učine poklon kupovinom spornog stana, pa kako tužena kao poklonoprimac po zaključenju ugovora prema tužiocima nije iskazala grubu neblagodarnost to su pravilno nižestepeni sudovi odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se utvrdi da su po osnovu kupoprodaje vlasnici i korisnici spornog jednosobnog stana odnosno da se tužena obaveže da tužiocima isplati na ime otkupa istog dinarsku protivvrednost iznosa od 21.000 DEM.

Zato revizija o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Navodima revizije kojima se ističe pogrešna primena materijalnog prava, zapravo se osporava ocena izvedenih dokaza i utvrđeno činjenično stanje, zbog čega se revizija ne može izjaviti prema članu 385. stav 3. ZPP.

Iz navedenih razloga Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci, na osnovu člana 393. ZPP.

Predsednik veća

sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić,

ljm